

உதயதாரைக—MORNING STAR.

VOLUME VIII.

Published Semi-monthly at one shilling a Quarter.

DEVOTED TO

EDUCATION, LITERATURE, AND RELIGION:

CONTAINING ALSO A BRIEF

SUMMARY OF IMPORTANT NEWS.

JAFFNA:

PUBLISHED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

உதயதாரகை—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

அம் புத்தகம் சந்திசை 4 க.] சூ அாசா (வா) லை தா 13-1848. தேதி வியாழ்க்கிழமை Thursday, Jan. 13, 1848. [Vol. VIII. No. 1.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Review size of seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.

JAFNA—THE MISSIONARIES.

TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—Messrs P. B. FERNANDO and Son.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற் சபாமகேளர்.

நாற்காங் காண்டம்.

அகவல்.

பாவினாணை அண்ணை பகரிகேளாய் சாவி லாநாகல் சாதகப்பேய்தான் காவிலே வந்து கன்மே னுமருந்தைத் தாவியே பறிக்கச் சாதினையரைக்க ஏவைதன்னிடமாய் எவையென்றிட்டு பாவினாணை னுபேர் படைத்ததல்லாமல் பூவோகத்தல் பொருந்தி யமருந்தைக் கோளாயண்ணை கூளிதானென்னவா கொண்டகோலத்தை யிலதபார்படைத்த இறைவ னைமறைக்க அலகைதானிட்ட அதிமருந்தை வ கையுடனானைக் மருந்திட்டகவலை துகையுடன்கே ளீர் சுருதிநாவலரை புண்ணியவேரை புரைபறப்பிடு ங்க பண்ணியபாவ பரவோர்பாச்சி முந்திவினாமகன் ழலமென்றுரைத்து உந்திச்சுழிமுனை யுகாரமென் றேதி அஞ்சேழ்த்துடனே அலகைதன்பேரை பஞ்ச பூத்தத்தில் பரப்பியேயிருத்தி அஞ்சுதேவதைவென்று க்கையுமழிவும் பஞ்சவன்னங்கள் பலவிதமோதி அ ங்குக்குத்தியுமழிமுடல்தவண பங்குறியென்பாடு ல்லாமபரப்பிடு நெத்தியில்முனா நீரைந்த எலும்பில்சு த்தசதாசிவன் தோத்தமென்றான் சேத்துமம் வெ குவாய் சிறந்திடுங்கழத்தில் கூத்துவநந்தி குடியிருப் பென்றும் வஞ்சுநிறைந்த மாநிபீஸ்லுத்திரன் நெஞ் சீலம்பேசுரன் நிலையென்றதொருவது வலமுஞ்சலமு ம் வருவயித்தடி ல் யிலகுபெருமான் யிருப்பிடமென்று ம் ழலமுமலமும முக்கூட்டெலும்பில் நாண்முகன்பிர மாவவை நெடுபென்றும் குடலுமெலும்பும் கொழுப் புஞ்சுதையுமடலுமாங்கல்புறமும் நரம்பும் ழுனா யுஞ்சீயும் முதுந்தசக்கிலமும் யினாயிரமலும் பெரு த்தசிலேட்டுமெழும் வாதமும் பித்தமும் வருந்தியதெயு ங்க காதிருகைகால் கணுவொடுசுந்தும் பல்லொடுநா வும் பருத்த குண்டிக்காயும் நல்லயிரலும் நாக்கொ தேர்ப்பும் இத்துகையுடலை எடுத்தொருபொருளாய் தத்துவந்நொண்ணுத்தாரொளசீ சாத்தி நீறுசாஸ்தீர ம் நிலபலவுரைத்து அறுசாஸ்தீரமே அன்பத்தேரப ட்சரம் வேதநாலென விளம்பியேமநதி ஆதிவந்தவழி தனை அடைத்து யுகம் பத்தெனட்டென்றொரு வழிவி ட்டசுகம்பெயெனவை தானுரைப்பது தருவருந்த ிடம் கொடுப்பேதி என்றும் வரும்பெயும்பாவ வழித் தணத்துறந்துபெருவயாக்க பெருவகாசை சுவழிசு கல சாஸ்தீரமென்றும் கருவழியருந் கடவுளாம் றைத்து வருவழிதருந் கோளொன்பதென்றுரைத்து எந்நிய இராசியை எந்நியை பிரித்து மன்றியசாஸ்தீர ம் மதிக்கலங்க்டவை பாவபாவம் பலபலவகைகள் காவியநாடகம் களவுசாஸ்தீரநால் விதித்தசாஸ்தீர ம் விதிசாஸ்தீரம் சிற்சாஸ்தீரம் சூதசாஸ்தீரம் கெச லேட்சணம் கேணிசாஸ்தீரம் ஆசைபூட்டும் அட்ச ரவித்தைதானசாஸ்தீரம் கண்மயிகழ்ச்சி கண்ணாறு டன் கண்மசாஸ்தீரம் இன்னமற்றதை இனிக்காட்டு வோம். இதைக் குறித்து தத்துவகண்ணடி காசீப்ப

ண்டாரக் கதைப்புத்தகத்திலும் காண்கிறதோடேக ட தரங்கன்பாடி திருச்சபைசரித்திரம் நாமம். ஏடு சேர்வைமொழி ஆத்காரணவல்லபரென்ற சங்கத் தையக்குறித்து நிகண்டு யவையு தோகுதி எகம் பாட் டில் மெய்யங்கடவுளுக்கு எட்டுக்குணங்களுண்டு டெ ன்று சொல்லியிருக்கிறதமன்றி அந்தச் சத்தியானவ ன் அகங்காரத்தலமீற்த இருந்தபடியால் அவ்வாங் காரத்தாலே உவரைப்பெற்றவன் ஒங்காரமாகிய உ லகமாதாவென்று இர்துசமயத்தில்ச் சொல்லிய கரு த்தின்படி அச்சிவனுஞ் சத்தியும் உங்களைல்லாருக் கு மற்றமந்தர்கவாப்பொலொத்ததாயும் தகப்பனோ யன்றி மெய்யங்கடவுள் லவென்று தீருகிறபோது அந்தச் சிவனையுஞ் சத்தியையும் இப்பொழுது பணி ந்தால் அதுமுன்சொன்ன இலட்சணங்கவையுடைய ஒன்றான பராபரவஸ்துவைத் தோழுகிறதாய்ப் ப லந்தருமோவென்பீர்களாகில் அப்படிப்பட்ட தமியு ர்களருக்கு இந்தக்காரியங்களை உற்றுவிசாரிக்கிற வி சேஷித்த அறிவுவேண்டாதாவென்றிருக்க நாங்கள் வேதத்துக்கு ஐயோக்கியரென்றும்.

உவது. சிவபுத்தர்கள் அதரிசியமாயிருக்கிற பராப ரமே சிவனுஞ் சத்தியுமாய் ருபிக்ந்து அல்லது உட ல்பெடுத்து எல்லாத் தையும் விஷ்ணு பிரமா முடி லான எல்லாரையும் உண்டாக்கினுரென்றும் மீளவு ம் எல்லாஞ் சிவனுக்குள் றெடுக்குமென்று சொல்லு கிறார்கள். உதாரணமாவது சிவனான சித்தியார்.

ஈசனருளிச்சொயி வியற்றலன்ப மீளையமொடு போகமதிக்காரமாகி தேசருமருவொருமருவமாகித் தே விடியாம்த் தேசமொடுசெல்லவமாகிப் பேசரியவிய ரையெல்லாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவைய வித்துப் பிறப்பினையுமொழித்திட்ட டாககலமுடியுநா த்தப்பனுடனிருக்கு மண்ணையருள்பாதமலர்சென் னிவைப்பாம்.

ஆதிருவேந்தமல்லாவாவிற்சோதி அருள்நானமு ர்த்தியாய்கிலமீன்றமாதீனையுமொருபாகத்தடக்கீகா னோர் மதுடகுடாமணியாய் வையம்போற்றப் பாதீம தியணிபவளச் சடைகடாழப்பட்டுரொளியம்பலத்தா டும் பரனாந்த தாதுமலித் தாமரைகள் சீரத்தே வைத்துத் தளராதபேரன்புவனாநிற்பாம். அருணா சலப்பராணம்.

றெடுக்குநாரினிலயனரி ருத்திரன் மகேசன் நெடு ன்சுதாசிவன் விந்துநாதஞ் சத்திநெறியே அடங்கும் பரசீவம் பரசிவமனைத்துங் கடந்ததத்துவமேவிலே நீன்றனன் கருதி. மீளவுஞ் சிவபுத்தர்கள் தீருந்தி ரமுடைய சிவனுக்குச் சத்தியோசாதம் தற்புடும் அகோரம் ஈசானம் வாமம் என்னுமைந்து முகங்க ளுண்டு அவர் சத்தியோசாதத்தால் எல்லாத் தையு தீரோற்றிவித்து தற்புடத்தால் கார்பாற்றி ஈசா னத்தால் ஆண்டு வாமத்தால் விளங்கப்பண்ணி அ கோரத்தால் எல்லாவற்றையும் அழித்திருப்பாரென் கிறார்கள். இந்த உபதேசம் நிலநிந்தயானால் அப் போ சீருஷ்டிக்கிறுரென்ற பிரமாவுக்கும் இரட்சிக்க றுரென்றினை விஷ்ணுவுக்கும் மதபேதங்களுக்கும் ப லவேதாராதனைகளுக்கும் அஸ்தீவாரமற்று சிவன் ஒருவரீமாதீரஞ் சிவனுள்ள மெய்த்தெய்வமென்று விளங்குமென்கிறார்கள்.

நவது. விஷ்ணுபுத்தர்கள் விஷ்ணுவே உன்னி தமானவருஞ் சீருஷ்டிக்கிறவரென்ற பிரமாவுக்குச் சங்காரம்பண்ணுகிறவரென்ற சிவனுக்கும் எல்லா த்துக்கும் ஆதிக்காரணமாயிருக்கிற சகலமும் அவரிட த்தில் உண்டாகியிருந்து மீளவும் அவரிடத்தில் றெடுக் குமென்கிறார்கள். உதாரணம், இருசமயவிளக்கம்.

சிவநிதினன்னிடத்தினில் நெடுநூலினன்செலுத்தி பல்நதநூலின மீண்டோடுக்கிக் கொளும்படிபோல் போலிநதநாரணன் டத்தினிர் புலனங்ககெனல்லாமல் மலிந்ததோற்றமுமொடுக்கமும்பெறுமெனும்ரைகள்.

வேறு அம்புவிடியுமாருதமும்புனலும் தீயுமாகாயப்ப ர்ப்பும் பேரண்டந்தானும் உம்பரும்போய்மான்மிறந் தகாலந்தன்னிசோங்குமரி வொருவனுமே யுனாயு ம்நீன்றுன் பம்பியிற் புலனந்திடுமெவ்வாரியுப்பயி கயத் தினுஞ் முகனுற்பவித்தானந்தச் செம்பயுமத்தான்பெ றுறன் சிவனையென்று தேளிவாகவெகுவிருக்கிறசெ ப்புமன்னே.

மீளவும் விஷ்ணுபுத்தர்கள் விஷ்ணுவுக்கு இரா சதம் தாமதம் சாத்துவிகம் என்று ழுன்று குணங்க ளுண்டு. அவர் இராசத குணம் பிரமாவாய் எல்லாத் தையுஞ் சீருஷ்டித்து சாத்துவிகக்குணம் விஷ்ணு வாய் எல்லாத் தையுங் காத்திரட்சித்து தாமதகு ண் சிவனாய் எல்லாத் தையும் அழித்திருப்பாரென்கி ருர்கள். இந்த உபதேசம் நிலநிந்தமனனால் அப்போ

நான்குமக பிரமாசீருட்டிக்கிறதற்கும் ஐந்துமகச் சி வன் சங்காரம்பண்ணுகிறதற்கும் மதபேதங்களு க்கும் ஐந்துமகச் சிவன்சங்காரம்பண்ணுகிறதற்கும் மதபேதங்களுக்கும் பலவேதாராதனைகளுக்கும் அஸ்தீவாரமற்று விஷ்ணு ஒருவரீமாதீரஞ் சிவனு ள்ள மெய்தெய்வமென்று விளங்கும். ஆனால் சிவ சமயம் விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும் விஷ்ணு சமயஞ் சிவனுக்குப் பிரமாவுக்கும் இரண்டுசமயங்க ளும் அழிவுள்ள மன்தன் பறவைகள் நான்கால் சி வன்சன்ணர்வனங்கள் அவைகளுக்கொத்தவிக்கீரக ஆராதனைகளுக்கும் இடங்கொடுக்கிறபடியினாலே சி வனுக்குச்செய்கிற ஆராதனையானாலும் விஷ்ணு வுக்குச்செய்கிற ஆராதனையானாலும் விஷ்ணு னையுஞ் சிவனுடைய ஆராதனையானாலும் விஷ்ணு ள்ள மெய்தெய்வமென்று சொல்லக்கூடாது. ஆநு ல் உன்னதமான தெய்வமுந் தெய்வப்பிராமரிப்பும் உண்டென்று இர்துதேசத்தார் இப்போகொள்ளவில் லையோ. மேற்சொன்ன,

கவது. உத்தரவில் இர்துதேசத்தப் பூருவத்தோர் உன்னதமான தெய்வம் ஒன்று உண்டென்றும் அ வருக்கு அளவில்லாத ஞானம் அளவில்லாத காட்சி அளவில்லாத விரியம் அளவில்லாத இன்பம் நாம விண்மை சோத்திரவிண்மை ஆயுவிண்மை இடை யூ றின்மைஎன்ற, அ. இலட்சணங்களுண்டு என்றும் அ தீனால் அவர் எங்கும் விடாபித்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து சர்வத்தையும் ஈடத்துகிறவரென்றுங்கொண்ட துவெளியாங்கமாயிருக்குது. ஆனால், உவது, நவது, என்ற உத்தரவுகளில் விளங்குபடி மதபேதங்கள் தலைப்பட்டபோது ஒருபெரிய தெய்வமும் அவரிரு ந்ததோன்றி அவருக்குக் கீழ்த்தமாயிருக்கிற அநேகந் தேவர்களும் உண்டென்றும் இப்போ அநேகந் தேவ ர்களுக்குச் செய்கிற ஆராதனைகளினால் முந்தினவர் இந்த உலகத்தைச் சிறுது விசாரிக்கவல்லவையென்று ங்கொள்ளுகிறதும் வெளியாங்கமாயிருக்கிறது. ஆ கையினால் அவர்கள்ப்போ கடந்தியப்பொருள் அக்க டவுளொருவருண்டு என்று பாட்டுக்குச் சங்காரமாக வர் தற்கவிசேஷங்கள் அறுவிதயாகவுஞ் சொல்ல வேசொன்னும் அப்புறம் அவருக்குச் சிறுது ஆரா தனையும் பயபத்தியுஞ் சொல்லவில்லை.

இன்னும் வரும்.

உதயதாரகையை நாடாத்துபவருக்கு.

ஐயா, உதயதாரகை, உகம். சஞ்சிகையில் "ச. அ." என்பவருக்குண்டான சங்கையைத் தீர்க்கமுன் அவரென் சமுசயத்தைத்தீர்க்கவேண்டுமே—என வி னுமவரைப்பொல் அ. முந்தியதோர் ச. முந்தியதோ லென்றல்ல, அவருண்டுமென்று சாத்தித்து மதி உ ண்டென்பதற்குச் சாட்சியென்ன? அவைகளுண் டென்றும் உண்மையென்றும் எப்படி விளங்கிக்கொ ண்டார்—இவைகளுக்குமுன் விடைசொல்லட்டும். இவர் தாமதியோமென்று சாதிக்கவிடமில்லை. ஏன்? "விதழி மதி செவ்வதோ" அல்லது "மீவழி விதி செவ்வதோ" என்றார். பின்னை இவையிரண்டு ண்டென்பதற்கு இவரே சாட்சி. "பொய்ப்படுமென் றேபுணையுணுங்கையறியாப்பெதைவினைமேற்கொ ளில்".

யாழ்ப்பாணம், சுண்டிகச்சுழி } இங்ஙனம், துளாசனம் ஆண். கார். மா. } தங்கள் பன்னிடை. உச. தேதி. } காரன் கட்டுப்பா மட்டத்துருத்தி கீச்சியம்பின்னையொண்டான்.

(புள்ளனில் வெள்ளாளன் மெத்த மடலோ! உதயதாரகையை நாடாத்துத் துணையவர்களுக்கு.

ஐயா, தங்கள் தாரகை, உகம். சஞ்சிகையில் "துளாசா ரபேதம்" என்ற முகவுரையோடு தங்கள் பேசிய தில், "சாதியிலுயர்ந்த சிறிதமானுக்கர் அறுமுகவை யரைத் தலையாகவைத்துக்கொண்டது" என்றுசொ ன்னதிலும் வழக்கமால் உயர்சுவ வேளாளன் செ ட்டியிலும் அவன் நல்ல சாதிமென்றும், சாதிவிதய யாசப் பதப்பை விட்டுயர்சுவமென்றும் இயிதலமெ ன்றும்ருப்பதென்ன? நளவன் புள்ளன் இளிதலந் தான். வேளாளர், செட்டிகள் உயர்சுவந்நான். அ திலும் வேளாளரினுஞ் செட்டிகளினுந் தினுசா யிருப்பதென்ன? அதாவது, அவன் உயர்சுவ வேளா

என் மற்றவன் இள்தலச்செட்டியென வளங்குவ
 னே, றேசாதீயில் இப்படி இரண்டுபிர்வுண்டாக வே
 ணவேவென்தான் "சாதிமரபு" என்னும் நூலில்
 "பாப்பார் விந்தால் வேளாளனுயர்ந்தான்" ஞானீ
 விந்தால் வசினுயர்ந்தான் என்றிருக்கின்றது ஆதலா
 ல் வேளாளருக்குள் சீலப்பாப்பார்சேர்ந்து சீர்சீருட்
 டித்தமையால் வேளாளரில் உயர்வுமும் செட்டியி
 ல் ஞானீசீர் சீருட்டித்தமையால் உயர்வுமாய்ச்செ
 ன்றுங் கருத்துக்கொள்வது சாத்திரசம்பந்தமாக. இ
 ப்படியோ வல்லவோவென்பது விளங்குதல்வேண்டி
 இதையெழுதலுற்றேன். லிங்கம் ஆவிலை இரண்
 டும் தேவனுயிருக்கும் சைவசமயிகள் பாப்பார் ஞா
 னீமுதலியோருக்கு இல்லீலும்புல்லவிடங்கொடுத்தல்
 சாத்திரத்தின் சம்பந்தம். உதாரணமாக மலையாளத்
 தீலிருக்கும் பாப்பாருக்கு எவ்விறமாதுகொண்டபதைய
 றீந்தோர் சொல்லவாதல் கேட்கவில்லையா! அ
 தைக்கண்ட நாமும் அப்படியிடங்கொடுத்தல் கார
 ணவியற்கையாமே. அல்லவேன்ற தோஷத்தால்
 சீலபல வருத்தமுண்டென்று விட்டோர் சாதிக்கக்
 கூடும். முன்னும் வித்தியாசமீன்றிப் படித்தோர் இப்
 போ ஆறுமுகவையரை முதன்மையாக்கிக் குழப்பிய
 தென்ன தருமுகீர்த்தமல்லவா! "உதாரணம் "ஞான
 நூல்."

"பாளுராருக்கு மேல்மணியில் அவன்பார்த்தார் சி
 ன்னப்பயல்காணும் வேறாராருக்கிருந்துகொண்டு க
 ணவித்துக்கொடுக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே."

யாழ்ப்பாணம் சீதாரி இவ்விடம்
 துஅளசன (நூ) மார்சுபி யீச தேதி சீர் சின்ன
 யர் கடாட்சம்பெற்ற ஓர் மாணுக்கன்.

உதயதாரகையதிருக்கு வந்தனந்தந்தன்.
 ஐயாவே,
 உமது தாரகையிற் கண்ணதன்கீழ்ச்சொல்லியிருக்
 கும் வர்த்தமானத்தைத் தயையசெய்து பிரசுரஞ்செய்
 யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்றுபோன மார்க்கு மாதம் ஈக தேதி சுக்கீர
 வாரத்திற் போழ்த்துட்டு கூ மணியளவில் வண்ணூர்
 பண்ணையிற் சீவன்கோயில் வசந்தமண்டபத்திற்
 சைவர்கள் பிராமணுகள் முதலியவருகும் பிரபுக்
 கள் கூட்டங் கூடினார்கள். அக்கூட்டத்தில் நடந்
 து முழுவர்த்தமானத்தையும் கேட்டுக்கொள்ள அ
 ல்லது கண்டுக்கொள்ளக் கூடாத அவ்வளவாகச் ச
 னம்மண்டபத்திலும் சாவலிலும் நிரம்பினின்றும்
 நானறிந்த சீல வர்த்தமானத்தைச்சொல்லுகிறேன்.
 அதாவது, அச்சபையிலிருந்த ஓர் பிரபு முருகேசா எ
 ன்று கூப்பிட அவரச்சனமேபோய் என்னை அழை
 த்துநென்னென, நாளீகேரமோன்றுடைத்துக் காப்பி
 ய் துவங்கவேண்டியபடியால் கோயிலில், நாளீகேரம்
 ஆகாது, எனது வீட்டிற் போயேடுத்துவாவென, அவர
 ச்சனமே போயேடுத்துவர அதை ஒரு தருக்களோடு
 த்துக் கோயிலுக்குட் கொண்டோய்க் கொஞ்சநேர
 த்தில் சீரண்டுகூறிக் உடைபட்டதாகக் கையிற்கொ
 ண்டுவேந்துசபையின்கண்வைக்க, ம. ந. கந்தர்சுமார
 ன் ஆறுமுகம் என்பவர் இந்தக் தருக்கள்வசத்திற்
 ருந்று பெற்று நெற்றியின்றித்துக்கொண்டு சொன்
 னதாவது, சைவசமயத்திலிருப்பவர்களில் அநேகம்
 பேர் தங்கள் சமயத்தை அறியாததனினித்தம் இரத்
 தினச் செப்பிப்பத்திற் குன்றிமண்போற் பிரகாசீக்த
 ம் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் போகிறார்களென்றும் சைவ
 சமயமோ குப்பையின்கண்ணிருக்கப்பட்ட. இரத்தின
 ம்போலிருக்குதென்றும் இதை இன்மேலிந்தவிடத்தி
 ன் சுக்கீரவாரந்தோறும் பிரசுங்கிக்கப்படுமென்றும் இ
 ர்த இடத்திற் சகலரையும் வருப்படி கேட்கிறேனெ
 ன்றுஞ்சொல்லிமுடித்தார் முடித்த உடனே, அதிலிரு
 ந்த ஓர் பிரபு பொல்லப்பிடித்தவராக எழும்பி பின்ன
 காள் நீங்கள் சகலருக்கு செல்லப்பின்னாகள், நீங்க
 ளும் மறுசமயத்தவர்களை அழைத்துவரவேண்டுமெ
 ன்று சொல்ல வேறொரு பிரபு இப்படியொரு காரியந்
 துவங்க இருக்கிறார்களென்று இந்தத் தீவலநாதர்
 சொன்னாடின் எனக்கு அந்நகர்க்கள்ப்பாயிருந்துது.
 இது காரியம் நெருநாணக்கு நிலத்திருக்கக் கர்த்தர்
 உதவியசொல்கவென்றும் சொல்ல அதிலொருகு
 றுக்கள் தம்பிசொல்லுகிறதென்றும், நாளீகேரமுடை
 நீருக்கிற் றழங்கைப் பார்க்கவில்லையாவென வே
 ருருகுருக்கள் அதுமாத் தமல்ல ஆறுமுகம் என்பவ
 ர் காரியம்பேசத்துவங்க மணீச்சத்தம் கோயிலுக்கு
 எழுப்பீது கேட்கவில்லையாவென்று இந்தவிதமாக
 கப்பேசீ முடித்தார்கள். இரவிற்கூடியகூட்டமானபடி
 யினும் எண்ணெய்ச்செலுவேயல்லாமல்வேறுசெ
 லவில்லாததினாலும் இக்கூட்டம் நிலைநிற்கவுங்கூடும்
 இதற்கூடிய பிரபுக்களின் சீலர் கொஞ்சநாணக்குமுன்
 பேர்சீவல் ஐயர் பள்ளியிலொரு நளப்பொடியன் ப
 டிக்கிறேனென்றதைப்பற்றி ஆண்டுகள் மட்டங்கப்பட்ட
 ஆலோசனைபண்ணின் தன்மைபோல ஓர் கூட்டங்
 கூடித் தங்கள் செலவிலோர் பள்ளிக்கூடம் வைத்து
 ப்படிப்பிக்கத்தலக்கு, எடு, பவுண் தருவோமென்று

கையெழுத்து வைத்தவர்கள் இன்னும் கொடுக்கவி
 ல்லை. இன்னும்நீங்க கோயில் எசமானுங் தனவா
 னுந் தனவானாகிய ஈ ரா வயித்திலிங்கசெட்டியார்
 ர் இந்தப் பிரபுக்கள் கூடியசங்கத்துக்குவாது ஐயா
 வே உமது விவையெறுப்பெற்ற தாரகையானதுஇப்பிர
 புக்கள் கூடினகூட்டமும் எவ்வகையின்குமண்கட்ட
 எண்ணுந் தன்மைபோலக் தலவந்துவிட்டதென ந
 கைக்குமெனவெண்ணையோ அல்லது வேறே முகா
 ந்திரமோ என்பது நிச்சயிக்கக் கூடாமலிருக்குது. இ
 தல்லாமல் சுக்கீரவாரந்தோறும் நடக்கும் சங்கத்த
 வள நானறிவிக்க அதை உமதுதாரகையழியாய்ப் பிர
 சுரஞ்செய்யக் கேட்கிறேன்.
 இப்படிக்கு வண்ணூர்பண்ண ஓர்மாணுக்கன்.

ஞானப்பாட்டு.

WESLEY'S HYMNS. 35.

"O God of good, the unfulhomed Sea."

- க. தயர்நீக்கடவுளே
 உம்மை முழுமனதாலே
 நேசியாதிருப்பவர் யார்?
 யேசுவே நரர்க்கன்பரே
 உம்மில் முழுபலத்தாலே
 அன்புகூராதீருப்பர் யார்!
- உ. சேரக்கூடாத ஓர்முன்
 சுடர்கீழிர் நீத்தியும்
 தாதர்முகம் முடிநீர்பர்
 உந்தந்தயை ஆகாசம்போல
 சூழ்கின்ற தெல்லாவற்றின்மேல்
 அன்புக்கதிர் வீசுகீழிர்.
- ஈ. நீர் உறுக்க வின்குனியும்
 பூமி நரதும் பணியும்
 அஞ்சுத்தக்க வல்லவர் நீர்
 நீர் இயந்தோர் அண்டைவரும்
 அன்பைப்பொல்ல யாரால் கூடும்
 மிகவும் உம்மை தாழ்த்தினீர்.
- ச. நீர் உன்னத்திலிருந்து
 யாவற்றையும் ஆண்டுக்கொண்டு
 யாவற்றின் தொலை அறிவீர்
 நீர் என்னை தேடிநடத்தீர்
 உம்மோடென்வையும் உயர்த்தி
 ஆளப்பண்ண இங்கேவந்தீர்.

உதயதாரகை.

துயாசஅவ்ரு தைமாதம். யா, தேதி.

தெருக்கள் முதலிய பாதைகளைக் கட்டும்படிக்குண்
 டான கோவரணமேந்தின் கட்டவளச்சட்டம்.

கோவரணமேந்து ஏசுன்றுத்துரையவர்கள் அனு
 மதிப்படி அவருடைய கசீதோரிலிருந்து தெருக்கள் மு
 தலிய பாதைகளைச் சம்பனீடவுந் திருத்தவுங் கட்ட
 டவுங் கோவரணதோர் தேசாதிபத்யவர்களால் நிரு
 பித்த கட்டவளச்சட்டமொன்று எங்கனிடம் வந்து
 சேர்ந்தது. அவைகளின் தன்மையைப்பற்றி இதன
 டுத்துவருந் சஞ்சிகையிற் சிறிதுகாரியங்களை எடுத்
 துப் பிரசுரஞ்செய்யவேண்டியது அவசியமாயிருப்பதா
 ல், இச்சஞ்சிகையில் அவைகளிற் பிரதானவைக
 ளை எடுத்துக்காட்டுகிறோம். அக்கட்டவள நிருபித்த
 லாவது.

இவ்நகைத்தீவின் மந்திராசைவனச் சங்கத்தா
 ர் சம்மதிப்படி அதியத்தமவுரித்தான கோவரணதே
 சாதிபத்யவர்களால் நிருபித்த கட்டவளயென்னவே
 னில், பதினாந்துவயதுதொடங்கி அறுபதுவயதிற்குட்
 பட்ட சகலமான ஆண்சனங்களும் வருடத்திற்கொ
 ருமுறை ஆறுநாளளவுஞ் சம்பளமின்றித் தெருவே
 னைசெய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அப்படிச்
 செய்யப் பிரியமில்லாதபேர்கள் நாளொன்றுக்கு நா
 லுபணம்விதமாக வருடமொன்றுக்கு இரண்டிறைசா
 ர் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானம்பண்ணப்ப
 ட்டது. மேலும், சனங்கள்கூடி ஒவ்வொருகோவி
 ற்பற்றில் ஒவ்வொரு ஆளை நிசயிக்கவும் அந்த ஆள்
 தனக்கடங்கிய கோவிற்பற்றிலிருக்கும் ஆண்சனங்க
 ளின் இடாப்பெழுதி அவர்களிலெவ்வளவுபேர் தெரு
 வேலைசெய்யப் பிரியமில்லாமற் பணங்கொடுக்கப்
 பிரியமாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்துகொண்டு, மற்ற
 வர்களைத் தெருக்காரியம்பாக்க வைக்கப்படுங் கா
 ரியகாரர் எந்தவிடத்திலே எந்தநாட்களிலே போய்
 வேலைசெய்ய வேண்டுமென்று கற்பிக்கிறார்களோ
 அவ்விடத்திற் தடையிலல்லாமற்போய் வேலைசெய்
 யவேண்டியது. இடாப்பெழுத்துப்படி அந்தந்தக் கோ
 விற்பற்றில் நிசமிக்கப்படும் காரியகாரருக்குச் சம்ப
 ணம் கொடுக்கப்படும். மேலும், பிறவேஞ்சியால்
 தெருக் கொம்மட்டிமார் நிசமிக்கப்படுவார்கள். அத
 ற்து ஏசுன்றுத்துரையுந் தெருக்கொம்மீசனரும் அவ

ரில்லாதவேளையில் அங்கங்கு நிசமிக்கப்பட்டிருக்
 கும் அவருடைய காரியகாரரும் முதலாளமாராயிருப்பா
 ர்கள்.

புத்ததெருக்களைப் போடவும் பழந்தெருக்களைத்
 தீருத்தச் செப்பனிடவும் யோசனையாய் இக்கட்ட
 வாரந்ரும் உண்டாக்கப்பட்டது.

சிவசமயப் பிரசங்கம்.

சைவசமயம் உண்மையென்பதைத் திருட்டாந்
 துப்படுத்தும்பொருட் வண்ணூர்பண்ணையிற் சீவன்
 கோவில் வசந்தமண்டபத்திற்குருக்கள், பிராமணுக்
 கள்முதலிய மற்றும்பிரபுக்கள் முன்பாகச் சைவசம
 யப்பிரபலியப் பிரசங்கம் பண்ணும்பொருட்டவ்விட
 த்திலுள்ள சீல வித்தமாமீசர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிற
 க்ளென்று கேள்வியாகும். மேலும் அதன்முதற்
 பிரசங்கம் போனமாதம் முப்பத்தேராம் தேதி வெ
 ளளிக்கிழமை இரவு ஒன்பதுமண்போலக் கந்தர்சு
 மார் ஆறுமுகவாரற் செய்யப்பட்டதென்று "ஓர் மா
 ணுக்கன்" என்பவரேழுதி வரவிடுத்த கடித்ததாற்
 றெரிவந்தது. இரத்தினச் செப்பிற் பதித்த குன்றி
 மண்குக்குச் சமானமாய் இருக்கின்ற சீவசமயத்தை
 ப் பிரசங்கம்பண்ண முயற்சிப்பட்டிருப்பதைக் கா
 ண்பது மகா சந்தோஷம். ஆகையால், சைவசம
 யஞ் சத்தியசமயமென்பதைப்பற்றிப் பேசப்படும் ப்
 ரசங்கங்களைத் தீருத்தமாக எடுத்து இங்கிலீசிலுந்
 த மீதும் எழுதி, அவைகள் என்மையான பிரத்தர்
 எனச் சீரேஷ்டக் தருக்கள்மார் கையொப்பமும் வா
 ங்கிவைத்து உதயதாரகைக்கனுப்பக்கூடியதாய் இரு
 ந்தால், அவர்களுக்கு,

இருபதிறைசால் நன்கொடைகொடுக்க
 ப்படுமென்று சகலருக்கும் அறிவிக்கிறோம்.

அமெரிக்கா.

அமெரிக்காக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த நியூயோர்க்
 த் பட்டினத்திலுள்ள ஒரு போதகர் ஒருநாள் இரண்
 டு தச்சரைக் கண்டு பேருக்கோவ்வொரு சீறுப் புத்
 தகத்தைக் கொடுத்தபோது அவர்களிலொருவன் வா
 ங்கிக்கொண்டான். மற்றவன் எனக்குத் தேவையி
 ல்லை ஏனென்றால், எனக்கு வாசிக்கச்சமயமில்
 லையென்றான். நீ ஒருக்காலும் வேதாகமத்தை வா
 சிக்கிறதில்லையாவென்றுகேட்க, இல்லையென்றான்.
 ஒருக்காலுஞ் செபம்பண்ணுகிறதில்லையாவென, எ
 னது வீட்டிலே செபதபம்வல்லையென்றதாகச் சொ
 ன்னான். கடவுள் உனக்கும் உன் சமுசாரத்துக்குந்
 தஞ்செமென்றதாக நீ நினைக்கிறதில்லையா? வத்தீரா
 காரம் உனக்கெவ்வீதமாய்க் கிடைத்துவருகிறதென்று
 கேட்க, நான் வேலைசெய்து உனக்கிறேனென்ற
 ன் நல்லது, நீ வேலைசெய்யும்படிக்கு உனக்குச்ச
 கத்தையும் பெலத்தையும் கொடுத்தவாரொன்று
 கேட்க, ஆண்டவன் தந்தாரென்று நினைக்கிறேனெ
 ன்றான். பின்னை வத்தீராகாரஞ் சுகாறுபோகங்க
 ளை உனக்கீந்த கடவுளுக்கு நன்றியினையிருப்பது
 நியாயமோ? உன் பாவத்தை நீவிந்தப்பண்ணக்கொ
 ள்ளத்தக்கதான ஏதைப்பண்ணக்கொள். நான்நத்
 த இந்தச்சீறு புத்தகத்தை வாசீ. வேதாகமத்தை இ
 டைவிடாமல் வாசீ. பொறுதிக்கடைக்குமளவுஞ்செபத்
 தோடேஆண்டவனுடன்வாதாடிப்போராடு. உன்
 பண்சாதிப்பின்களைகவையுங்கட்டிக்கொண்டுதேவாலய
 த்துக்குப்போய், மெஞ்ஞானத்தைத் தரும்படி அவ
 ரிடங் கேட்டுஅவருக்கு விநோதமாகக் கலவப்பண்
 னுவதை விட்டோய்ந்து விடு என்றார். இதன் பிற
 கு போதகர் கேள்விப்படி வேறும் கிறிஸ்தவர்களா
 ன இரண்டு சீனேகிதர்கள் இவ்வளக் கண்டு சம்பா
 வடிவப்பண்ணின கொஞ்ச நாளாயிற் பிறகு அவனு
 ம் அவன் பெண்சாதிபதியும் குணப்பட்டார்கள்.

சீவநிலை.

சீல கல்விமான்கள் சீவநிலையைப் பற்றி ஆராய்
 வுபண்ணினதாயுஞ் சீலர் அதைப்பற்றி வியாக்கியா
 னங்கள் எழுதினதாயும் காணப்படுகின்றது. சீவந்
 லையானது, சீவாங்கத்திலுள்ள பற்பல கருவிகள் டு
 த்து நடப்பிக்கிற பொதுவான தோழிலினது பெறென்
 று ஒருவர் நிலைக்கற்றார். வேறொருவர், சீவன் உத்
 தீலே இருக்கிறதென்றும் இன்னுமொருவர் சீவனை
 வாயுவென்றும் திருட்டாந்தப்படுத்துகிறார். ஆனு
 ள் சீவன் உடம்பிலே தோழில்நடப்பிக்கிற வித்ததை
 நாம் கண்டுக்கொள்ளுகிறோமாயினும் அதில் எந்தப்
 பகுதியிற் சீவனிருக்கிறதென்றும் அல்லது அதெப்பிடி
 பட்டதென்றும் இந்தக்கல்விமான்களில் ஒருவரே
 னும் எமக்கு விளங்கப்பண்ணவில்லை. சீவனிலை எ
 ன்பனபகுதியைச் சேர்ந்திருந்தாலுஞ்சர். அது சருவா
 ங்கத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றது. ஆனும் அது
 நரம்பு நீரினும் தசைப்பற்றிலும் அதிக பலஞ்செய்க்
 தராயும் அதிசெற்றும் மீயுத்தியும் அதிசயிக்கத்தக்க
 தாயுமிருக்கின்றது.

MORNING STAR.

Jaffna, January 13th, 1848.

THE YEAR 1848.

PERHAPS no former year in the world's existence has opened with signs more pregnant of coming important events than the present. The minds of men to an unprecedented degree are waking up to the contemplation of the duties and destinies of their race, and there is a deep and wide-spread craving of individual suffering natures for freedom of opinion and liberty to do right. Ideas of truth and freedom, fatal to absolute human authority and to oppression, are spreading abroad, and ministers and monarchs unable to stem the current, are forced to ride on it and direct it as they can.

In all this we rejoice to see the hand of Divine Providence which rules and overrules all events for the accomplishment of its own glorious purposes. God rules among the nations. This fact should give quietness, when the powerful elements of revolution are heaving the bosom of society with the throes of an agonising internal conflict, pregnant with desolation and ruin. The Scriptures assure us it is by overturning and overturning that God's kingdom is to be established on earth; and great moral convulsions are reasonably to be expected before the anti-Christian powers of the world will yield up their dominion, and take their seats at the feet of Jesus, and learn of him the way and work of truth and peace and righteousness. The two great suggestive facts of this period which most interest and impress our thoughts, are, the unprecedented concessions made in nearly all nations, of—absolute freedom of conscience—and the free circulation of the Holy Scriptures.—It were worthy to engage the united energies and influence of every Philanthropist and every Christian to demand in virtue of the relations of universal brotherhood instituted by God—that these concessions be truly and universally made. Then truth would be reinstated on her throne, and would ride forth to glorious victory.—Men would be then in a fair way to learn their rights and to maintain them—to learn their duties and perform them.—Charity would then not be bound as now by sectarian demarcations—but every lover of truth and worshipper of Jesus Christ would rejoice with his fellows in the growing prosperity of the kingdom of their beloved Lord.

These general remarks have an important application to India and Ceylon, and we trust that this is to be a year of great advance for their sons and daughters towards the goal of human hopes and human happiness. The day of Brahminical ascendancy is surely on the wane—the senseless flummery of idolatrous superstitions and worship is becoming to many of the most enlightened and influential Hindus, a subject of ridicule and contempt; if they will now study the wants of their own souls, as subjects of God's righteous dominion, and in their thirstings for a Saviour, turn to Jesus and the word of God as the only sources of life and truth, they will experience a new creation, and rejoice in the liberty wherewith Christ makes his people free.

Especially we would urge upon every native Christian to apply himself with faith and prayer to the careful study of God's word, and endeavour to apprehend his duties and privileges. This is not a time for sloth. "Awake thou that sleepest,—and Christ shall give thee light." Every man has great duties to perform—for his God—for his country, and for his own soul. And He who judgeth the hearts and weigheth the actions of men will hold us all alike responsible—for the evil we might have prevented and the good we might have done, in our day and generation. May it be the happy privilege of the writer and readers of these lines, at the close of this year whether in time or eternity to be enabled humbly but sincerely to say—"We have finished the work which was given us to do."

THE TIMES IN WHICH WE LIVE.—The impression is general that we are on the eve of great events. A cloud impends—perhaps of mingled evil and good. It is an expectation which is solemn and emboldening. It leads a man to say: "Away with trifles, I must abandon all that is frivolous. Life is short. A great work is before me. I must gird myself. I must pray more." It must affect men in their relations as associated. "We are on the eve of great things, therefore let us be sober, let us be vigilant, let us be active, let us be at peace, let us live for Christ."—Rev. Dr. Alexander.

PROGRESS OF THE GOSPEL.

Millions have believed its report, and now reap in heaven the blessings it has showered upon the earth; and every generation, as it rolls away, adds new stars to that galaxy that shines with imperishable glories. Its sound still awakens new echoes. In France, whole communes are emerging from superstition into heavenly light. In Germany, that upas-tree which has distilled its deathweed on successive generations, has been torn up by its roots. In Ireland, Protestant Christianity is lengthening its cords and strengthening its stakes. This shows it is of God. Receive this divine message then, "not as the word of man, but as it is in truth the word of God."

You surely would not, and assuredly cannot, arrest the progress of the Gospel of Jesus. We may be crushed, however, in its colossal march, or we may be carried in its van to victory and happiness. The eagles of Rome and the idols of Greece have fallen before it, the pride of philosophy and the power of empire have capitulated to it; nations still are born in a day; and the trophies of the Cross are accumulating with revolving years. Let us enter our names also in its career of conquest and glory and joy.

Reader, set your heart on God himself. Stop at nothing short of His throne. Nothing is higher than man but God, and nothing must come between you and Him. Neither the priest, nor the church, nor the sacrament, nor the shibboleths of synods, nor the canons of councils, nor the subtleties of schoolmen, must arrest or interrupt you in your upward flight. The church, the sacrament, the ceremony, must be your stepping-stones, not your resting places—means to enable you to see God is, not the cold icicle memorials of God was. The throne alone is the resting-place of your soul, and the message of God is the summons that bids you soar till you reach it, and stand and sing among the seraphim.—Rev. Dr. Cumming.

THE ATTRIBUTES OF THE SOUL.

The soul alone is capable of comprehending the works of God,—of rising to communion and union with Deity—of progress and expansion without limits—of glory, and of beauty, and of joy and knowledge in which angels live. It can rise as on eagles' wings, and sweep the firmament, and group and catalogue its stars. It can penetrate into the bowels of the earth and track its seams, and bring up to the light of day its precious ores and buried minerals. It constructs and then guides across the ocean a floating home, that wafts the traveller from continent to continent. It can summon fire and water to its aid, and bid them meet and carry thousands at the rate of forty miles an hour; forge anchors, make pins, or spin gossamer thread. The conceptions of poets, the thoughts of philosophers, the universities of great countries, the encyclopedias of the world—all testify, to the gigantic faculties with which man's soul is endowed. Its aim is boundless as heaven, and its thoughts transcend the stars. It spans worlds and measures ages. We can scarcely exaggerate its greatness. Yet all the treasures of the deep, and all the glories of the firmament, and all the ministries of science and literature cannot satiate its appetencies or exhaust its powers. It demands eternity for their progress, and infinity for their development.

ENCOURAGING RESULTS OF PERSONAL EFFORTS TO DO GOOD.

One of the visitors of the New York City Tract Society offered Tracts to two carpenters, and while one of them accepted the other refused, saying that he had no time to read. "Do you never read the Bible?" inquired the visitor. "No," was the reply. "Do you never pray?" "No; there is no praying at my house." "But Sir, do you not consider that you and your family are dependent upon God? How do you obtain your food and raiment?" "I work for them." "Well; but who gives you health and strength to work for them?" "God, I suppose." "And can you be so ungrateful to one who gives you all that you enjoy? Let me entreat you to seek the forgiveness of your sins. Read this Tract. Read the Bible. Wrestle with the Lord in prayer until you enjoy a sense of his pardoning mercy. Go with your wife and your child to the Sanctuary. Ask God for an understanding heart, and live no longer in rebellion against him."—Subsequently to this interview two other Christian friends called and conversed with him, at the request of the visitor. Soon after this, he was found at a social prayer meeting once and again; then, listening to the ministrations of truth; then feeling its power; and now, both he and his wife rejoice in hope of eternal life, and love to tell what the Lord has done for their souls.—Am. Paper.

THE FIRST NEWSPAPER IN ASSAM.

The *Friend of India* says: "We have recently been favored with a copy of a newspaper in the Assamese language, at the press of Sibsagar; its object is to kindle and foster a spirit of inquiry among the lethargic people of Assam; and to break up that unimpressible character which is so great an obstacle to their national improvement. Wherever the missionary plants his tent, his first business is to set up the press, that instrument to which the nations of Europe are so greatly indebted for whatever superiority they enjoy over the ancient world.

NATIVE CHRISTIAN CHAPEL.

The Corner stone of the first Native Christian Village Chapel in Jaffna, is, we understand, to be laid at Tillipally, this day. May the event mark the commencement of a new era in the history of Christian missions in this district.

LECTURES ON THE EVIDENCES OF SIVAISM.

We have been given to understand that a course of Lectures on the evidences of Sivaism has been commenced at the Siva Temple in Wannarponny. A communication in this day's paper takes some notice of it. We rejoice to hear that this is to be made the subject of investigation, and in testimony of our sincerity we hereby offer to pay Twenty Dollars for a correct copy for publication in the Morning Star, of the Lectures delivered on this subject, in Tamil and English, certified by the principal priests of this religion to be a true and complete view of the evidences of their faith.

DRAFT ORDINANCE.

"To make better provision—for the formation and maintenance of Roads, &c."

We have been politely favored with a copy of this Ordinance, from the Government Agent's Office, for which our best thanks are due. We have now only time to mention some of its most important provisions, hoping to take some further notice of it in our next No. The Ordinance provides that every male between 15 and 60 years of age shall be liable to perform yearly six days' labour upon the roads—which however he may commute for money at the rate of six pence a day.

It provides for the election of a Parish Officer, by the votes of the males of each parish of the ages aforesaid, whose duty it will be to furnish a list of all males in the Parish, of the ages aforesaid—and to ascertain yearly who of them wish to commute their service for money—and at the call of the provincial Road Committee, to require the services of the others, in rotation, at such times and places as the said Committee may direct.

Provision is made for a rate of remuneration to the Parish Officer for his services.

It provides for the appointment of a Provincial Road Committee—of whom the Government Agent of the Province shall be Chairman and the Commissioner of Roads when present or in his absence, his principal assistant in the Province, shall be a member, the other members, of whom a part shall be unofficials, are to be appointed by the Governor.

The general business of furnishing Estimates, apportioning labour, &c. with reference to the roads to be executed, is to be performed by this Committee. All works on the Principal Roads are first to be sanctioned by the Government, and to be prosecuted under the direction of the Commissioner of Roads.

The labour assessed is to be applied partly for new roads and partly for the repairs and improvement of old ones.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The parliament was opened, Nov. 13, by commission, for the despatch of business.—No business of particular importance had engaged the attention of Parliament when the mails left.

From France we have the details of two lamentable events which have again brought affliction into the highest circles of French society. Count BRESSON, a Peer of France and the Ambassador at the Court of Naples, whose name has become so familiar to our readers as the negotiator of the Spanish marriages, committed suicide at Naples; while Count MONTIER, also a Peer of France and Ambassador at the Court of Turin, in a fit of insanity, in Paris, attempted to murder two of his children and afterwards to destroy himself; but fortunately both attempts were prevented by the tact and judgment of the Keeper of the Seals and other great officers of the State. The reform Banquets seem to be increasing in importance as they are drawing to their close, preparatory to the opening of the Chambers.

In Spain, there has been another extensive shifting of the personages, composing the Court and Cabinet. The object of this new movement on the part of Queen Christina being evidently the establishment of her partisans in all the most important offices about the Palace, with the view, it is supposed, of attempting some new scheme on the re-assembling of the Court.

From Switzerland, we have at length decisive news of the commencement and progress of hostilities. Fribourg the second city of the Sonderbund, was invested by the federal troops under General Duloir on the 11th inst., and after some skirmishing on the out works, the authorities of the city seeing the fruitlessness of resistance, entered into negotiations with the federal Commander-in-Chief, which ended in their surrender on Sunday, the 14th inst. By the terms of this capitulation, Fribourg renounces the Sonderbund, agrees to disband its forces, and submits to the occupation of the city and its gates by the federal troops. The moral effects of this surrender will be most important to the Cantons; by enabling the federal army to operate at once against Lucerne, the fall or submission of which will necessarily terminate the war.

From Italy we learn that the Cabinet of Rome has also undergone change. In consequence of the resignation of Cardinal FERRETTI who is succeeded by Cardinal AMATI, Legate of Bologna, a warm friend of the popular cause, but less experienced in that knowledge of public life which had enabled his predecessor so successfully to baffle the intrigues of foreign diplomatists. Lord MINTO left Florence on his way to Rome; and our last accounts state that at Arezzo and other important cities on his route, his Lordship was received by the people with great enthusiasm and with incessant cries of "Long live England, and Italian independence."

From the United States, we have at length authentic news from the seat of war. The city of Mexico is completely in the hands of General Scott, and reinforcements are marching from various points to join his army in the Capitol. After the fall of Mexico Santa Anna attacked and took the town of Puebla, intending to defend it to the last. On the 1st ult. however, he sallied forth to attack the American trains, but on arriving at Perote, his plans were frustrated by the defection of all his troops, except a mere handful of Hussars. At the

same time, he received orders to proceed to join Herrera at Queretaro which he had himself appointed the seat of Government for the nation. With this order, he refused to comply, and marched to Oaxaca to recruit his army if possible, preparatory to another attack upon the Americans. Meanwhile Herrera remains at Queretaro with 10,000 men of the National Guard, but with so much difference of opinion and such divided action between the two Commanders, it is hardly to be expected that Mexico will now be able to make any effectual stand against the superior forces of the United States.

Colonial Appointment.—Mr. Bouham, who was formerly Governor of Singapore, is to be the new Governor of Hong Kong in the place of Sir John Davis who has resigned.

திருக்கோணத்தலை சிந்தாமணியவர்களுக்குப் புத்திர சிந்தாமணியாகத் தோன்றிய முருகேசபிள்ளையின் தேகவியோக தின ஞானத்தை, வழிவழியே எஞ்ஞான்றுங் காத்தற்பொருட்டு யாத்தமன் விருத்தம் ஆகிய சரமகவி.

பூமலிந்திடுகு வளை மாமாலைபாமாலைபோலிகங்கை குலதிலகனிப் புலிமன்னர் பேச முச்சித்தபாடை தமிழிலக்கண புலனெலாமறிந்தோன் காமலிந்திடுசிங்கைநகரின் சிந்தாமணிக்கவி ஞானன்னுநாமன் கருணைவாரிதிறாங் கிறிஸ்துவின் சுவசேஷகாரியம் விபரிக்கவே நாமலிந்திடுகோணை மலைசென்றிருக்கு நாளாயிரத்தெண்ணூற்றின் மேலுலோருபதேழாண்டு நிகழ்கனனிமதிதேதிநவிலினிருபத்துமுன்று மீமலிந்திடுதேவர் குருவாரமேற்சொல் சிந்தாமணி தன்மைந்தனாக மேவுமுருகேசனிவ், வாழ்வையொருவீட்பரன் வலப்பாலின் மேலினுனே.

C. WYMAN.

A QUESTION ABOUT CASTE.

MR. EDITOR,

In one of your editorial remarks on the "Absurdities of Caste" you say that the high caste lads of Mr. Percival's School, headed by Aroomoogay Brahmin, and backed by some other scholars, regretted the appearance of the Nalerva boy among them and requested the head of the school to make a distinction between him and them. It is true that according to the estimation of the people the Nallavas and Pallas are inferior castes. Why is it then that the Vellalies and Chetties who are of high castes, have some material distinction among them; as an instance, he is a high caste Vellaly and he is a high caste Chitty—he is lower class of Vellaly and he is a lower grade of Chitty? Why are there two distinctions in one and the same caste? So among the Brahmins. The Shasters say that the Yanees and Brahmins, however superior in their castes, may have an asylum among the Vellalies. When the Malayala Brahmins come to this place, they go to the house of Sivaites and take their seats among them. Generally speaking, they are far superior to the Brahmins of this place among whom there are several divisions. It seems therefore that even the Brahmins are in no wise without reproach to their castes.

Jaffna, Dec. } Yours,
4th 1847. }

A STUDENT.

MEETING TO UPHOLD SIVAISM.

DEAR MR. EDITOR,

Hoping that you will be glad to receive this communication and publish it in your next number of the *Morning Star*, I must inform you that on Friday, the 31st ult. at 9 o'clock in the evening, having received a notification that there will be a Siva-religious meeting at the temple of Sivan, I went to the place. As the attendants on the occasion were so thick and crowded I was unable to hear all that was said by the leaders of this meeting; however, I shall relate to your readers what I heard.

One of the leaders of this meeting called by name one of the men who came there as a spectator and asked him to go to his house and fetch a cocoanut so that they may break it in honour of Pilayar and the business of the meeting. The man immediately went to his house and brought a cocoanut, and gave it to the officiating priest of the temple, who took the cocoanut inside of the temple, and after a little while, broke it into two and placed the shells before the attendants. Immediately one Cander Aroomoogam rose up and addressed the meeting as follows:

Gentlemen, you know that many of the Sivaites, not knowing the intrinsic value of their own system of faith—the Sivaism, embrace Christianity, and are enslaved in the thralldom of the baneful influence of Christianity. Therefore we must henceforth try our utmost means, not to leave any person to go to hear the preaching of Padries, and we must inculcate into their minds the principles and essence of Sivaism; and we should store their minds with a knowledge of Sivaism; and we should imbue their minds with a knowledge of the nature and the end of Sivaism. He further stated to the meeting that Christianity is just like

a சூன்றிமண் (coondumany) set in a cup, which is already mounted with gems; meaning that the coondumany has no brilliancy at all, no value at all, when compared with various valuable precious stones. He proposed to the meeting always on every Friday to hold a meeting and invite as many as are willing to attend the meeting, whether Christians or musselmen. After this speaker sat down, an old man rose up and said: Boys, you all are the sons of rich men. Try to adore our great Sivan so that He may enable us to continue this meeting for ever and ever.

The officiating priest of the Temple rose up and said, that since the formation of this association, he found every indication of prosperity; because when he broke the cocoanut, it broke equally into two parts; which is a good and auspicious omen; not only this, when Mr. C. Aroomoogam commenced addressing the meeting, he heard the sound of a bell in the side of the temple; which is also a good omen; and portends that prosperity will crown our efforts.

Yours,

A STUDENT.

WESLEYAN SCHOOL EXAMINATIONS IN THE NORTHERN PROVINCE.

The Annual Examinations of the Wesleyan Schools in the Northern Province commenced on Tuesday, the 23d inst. when the 6 Tamil Boys' Schools situated in Jaffna and Wanarponne were examined together in the spacious Chitty street Bungalow, which was tastefully adorned and lighted for the occasion.

The examination was conducted in the presence of the three European Ministers of the Wesleyan Mission, and a large and respectable company of Natives.

The total number of boys in these Schools is nearly 400, of whom 150 are able to read the Bible. The result of the examination was gratifying and satisfactory, and at the close of it, two addresses were delivered, one of them by Aroomoogam, a learned Native Pundit. The subject of his address was "Caste" and the concessions made by him on the side of the inefficiency of the "Caste" Institution, were beyond what could have been expected from a rigid Hindu, and the Christian religion was shown to be, on Hindu principles, a fit subject for examination.

On the following evening, St. Paul's English School was examined. The number of pupils on the list is about 150. The course of examination embraced the Pentateuch, in connection with the evidences of its Divine origin, and the confirmation of its historic facts from Heathen writings, &c.

At a subsequent part of the examination, Algebra, Tylor's Modern History, and several portions of the Rudiments of Natural Philosophy came under review, and the answers given to the numerous questions proposed to the pupils were perfectly satisfactory. The lower classes were examined in Reading, Grammar, Geography, &c. and specimens of writing in Tamil, and plain and ornamental English, were exhibited.

On Tuesday, the 28th inst. the Schools at the Wesleyan Stations of Cattavelly, Pt. Pedro, and Puttoor, were examined.

At Cattavelly, the attendance of Native adults was very numerous.

Of the 37 Boys in the English, and 83 in the Tamil School, the greater number were examined in English and Tamil Geography, Grammar, Reading, and Arithmetic; and in English alone, in the Evidences of Christianity, the Rudiments of Natural Philosophy, &c.

At Point Pedro, the 1st Class passed a very creditable examination in Modern History, the Evidences of Christianity, Watson's Conversations, Taylor's Elements of Thought, and the Rudiments of Natural Philosophy; the other Classes in Good's Book of Nature, Geography, Catechisms and Arithmetic. The Tamil School repeated portions of the Nannul, Kural, &c.

In these schools are about 60, learning Tamil, and about 40, English.

The Girls' School, containing 20 girls, was examined in Reading, Spelling and Catechisms. At the close of these examinations, two Natives among the audience addressed the company on the advantages of education, and the benefits conferred by Mission Establishments.

On Wednesday morning, the 29th, the English and Tamil Schools at Puttoor were examined in the same branches as those at Cattavelly, and the result was creditable both to the attention of the Teachers, and the application of the Scholars. Of 27 boys attending the English, and 60, the Tamil School, 30 can read the Bible.

The Girls' School, also, containing 12 pupils, was examined in Reading, Catechisms, &c.

JAFFNA "FRIEND-IN-NEED" SOCIETY.

The Annual Meeting of the above Society was held in the Court House, on the 29th ult.

In the absence of the President, (at the time in a distant part of the Province) P. Toussaint, Esq. was requested to take the Chair.

The Secretary read the Financial Report of the Society, from which it appeared that the Receipts for the past year, amounted to £108. 2. 11; the Disbursements to £73. 8. 7; leaving a surplus of £34. 14. 4; which, added to £45. 2. 8. 3. 4; the Balance in the hands of the Treasurer at the last annual meeting, gave a total Balance in favor of the Society, of £79. 17. 0. 3. 4.

The number of Pensioners at present on the List is 54.

During the year 4 names have been removed from the list, through death and other causes. Besides the pensioners who are regularly relieved from the funds of the Society, numerous other cases of destitution have been met during the year.

The Report having been accepted, the thanks of the Meeting were given to the office-bearers for their services during the past year, and the following appointed for 1848.

President.

P. A. DYKE, Esq.

Treasurer.

H. TEMPLER, Esq.

Secretaries.

Rev. P. PERCIVAL, General Secretary.

" J. E. S. WILLIAMS, Min. Secretary.

Committee.

Rev. H. ARNDT,

F. TOUSSAINT, Esq.

P. TOUSSAINT, Esq.

T. ANDERSON, Esq.

Dr. H. TOUSSAINT.

Dr. G. JANSEQUE.

After which the thanks of the Meeting were voted to F. Toussaint, Esq. for his attention to the business of the meeting.

TO OUR SUBSCRIBERS.

Application will soon be made to Subscribers of the *Morning Star*, who receive their papers without mail conveyance, for the prepayment of their subscriptions.

Application will also be made to subscribers who receive the paper by mail, as far as practicable, by the different Agents of the Paper, to whom the necessary receipts will soon be sent.

Subscribers to whom application may not be made, are respectfully requested to remit the amount of their subscriptions through the Post Office, by uniting in companies of five, and remitting a one pound note, as is proposed in the Terms.

Subscribers at *Calpentyne*, *Chilaw*, and *Puliam* are requested to prepay their subscriptions in this manner, as the agency that has existed for those stations has been attended with great inconvenience and is now suspended.

This No. of the Paper will be sent out to all the old Subscribers, but it is hoped that full returns of prepaying Subscribers may be received before or soon after the publication of the 2d No. and the circulation of subsequent Nos. will therefore be restricted to them—Particular attention is desired to this statement, because it is believed the success of the publication depends on the degree of integrity with which its terms are maintained.

உதயதாரகை கையொப்பக் காரருக்கு.

தபால்வழியாகப் புத்திரங்களை வாங்காத சகல மானபோகரும், தபால்வழி. ஆண்டிற்கு அவைகள் போல, தாங்கள்தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய பணத்தைப் போனவருடத்து வழமைபோல முன்னேற்கச் செலுத்திப் பற்றுச்சீட்டு வாங்கிக்கொள்ளும்படிக்கும், அல்லாமல் தாரகையைத் தபால்வழி மார் ஏற்றுக்கொண்டும், பணத்தைச் செலுத்திப் பற்றுச்சீட்டுவாங்கிக்கொள்ளக் காரியகாரரில்லாதிடங்களிலுள்ள கையொப்பக்காரர் வரவாற்றில் வீண்மீய பிரகாரம் ஐந்துபேர் ஒருமீக்கச் சேர்ந்து பெருக்கு நாலை சிலங்கு விதமாய் ஒருபடிவன் நோட்டுவைத்துத் தபால்வழியாக அனுப்பிவைக்க வேண்டியது. மேலும் கற்பிட்டி, சலாபம், புத்தளத்துக்குக் காரியகாரருக்குத் தாமல்வருடமுங் காரியகாரருக்கு இருப்பதற்குத் தொந்தரவென்றெழுதிவைக்கக்கொண்டபடியால் மேற் காட்டிய இடங்களிலிருந்துதாரகையைவாங்குநீர்வரும் அப்படியே ஐந்துபேரொருமீக்கக் கூடித் தபால்வழியாகப் பணத்தை அனுப்பிவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

நாற்பத்தேட்டாம் ஆண்டின் முதலாஞ் சஞ்சிகை வழமைபோலச் சகல கையொப்பக்காரருக்கும் அனுப்பிவைக்கப்படும். கையொப்பக்காரர் எவ்வளவு பெரென்றறிந்து அதற்குத்தக்கதாய்ப் பின்வருஞ் சஞ்சிக்கை அச்சடித்துப் பிரசுரஞ் செய்யவேண்டுவதாற் தயவுபண்ணிச் சகலரும் இரண்டாஞ் சஞ்சிக்கை பிரசுரித்துப் பற்றுச்சீட்டுகையைப் பற்றி அவரவர் அனுமதியின்னதென்றறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

நாற்பத்தேட்டாம் ஆண்டின் முதலாஞ் சஞ்சிகை வழமைபோலச் சகல கையொப்பக்காரருக்கும் அனுப்பிவைக்கப்படும். கையொப்பக்காரர் எவ்வளவு பெரென்றறிந்து அதற்குத்தக்கதாய்ப் பின்வருஞ் சஞ்சிக்கை அச்சடித்துப் பிரசுரஞ் செய்யவேண்டுவதாற் தயவுபண்ணிச் சகலரும் இரண்டாஞ் சஞ்சிக்கை பிரசுரித்துப் பற்றுச்சீட்டுகையைப் பற்றி அவரவர் அனுமதியின்னதென்றறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.